

Magyar értelmiségiek levele a francia kormányfőhöz

Az Országos Sajtószolgálat az alábbi
levél kiadására kapott felkérését:

Lionel Jospin Úr a Francia Köztársaság
kormányának elnöke részére

Tisztelt Miniszterelnök Úr!

Március 8-án értesültünk arról, hogy az illetékes francia hatóság menekültként ismerte el a roma (cigány) kisebbséghez tartozó magyar állampolgárok egy csoportját, a Zámoly községből Franciaországba menekült roma közösség tagjait. Úgy véljük, ebben a döntésben a francia menedékjogi hatóság tárgyilagos tényfeltáró munkája, megfontolt mérlegelése mellett jelentős szerepet játszott a francia társadalom szolidaritása, amely különböző szervezeteknek és közéleti személyiségeknek a kérelmezőket támogató akcióiban és nyilatkozataiban nyilvánult meg. A francia nemzet tiszteletreméltó hagyományai közé tartozik, hogy menedéket nyújt azoknak, akiket hazájukban politikai, faji vagy társadalmi okból üldöznek. Franciaország védelmében az évszázadok során – s legutóbb az 1956-os forradalom leverését követő időszakban – számos magyar részesült. E védelemért a magyar nemzet hálával tartozik Franciaországnak. Elkeserítőnek tartjuk, hogy ma, több mint tíz évvel a magyar demokratikus jogállam újjászületése után, még mindig vannak Magyarországon emberek, akiknek megalapozottan kell tartaniuk attól, hogy származásuk miatt hátrányos helyzetbe kerülnek, üldöztetés áldozatai lehetnek. Hisszük, hogy a francia társadalom szolidaritása a menedékkérőkkel, és a francia hatóság döntése, tanulság lesz a magyar társadalom számára. Az európai integráció folyamata nem zárulhat le addig, amíg az ország félmillió roma népessége nem teljes értékű polgára a magyar társadalomnak, amíg a mindenkori kormány nem tesz meg mindent a jogi és társadalmi egyenjogúság megteremtéséért, amíg a rasszista kijelentéseket és a rasszista cselekedeteket – származzanak akár a közhatalom képviselőitől, akár magán-személyektől – nem követi a társadalmi felháborodás kifejezése, s indokolt esetben büntetés, amíg a romákat következmények nélkül érhetik olyan jogsérelmek, amelyeket a többségi társadalom polgárai nem tűnének el.

Alulírottak levelükkel köszönetüket szeretnék kifejezni a zámolyi romák ügyét támogató személyeknek és szervezeteknek, s egyúttal az egész francia nemzetnek, amely ismét felkarolta azoknak az ügyét, akik menekülni kényszerültek.

Budapest 2001. március 9.

Tisztelettel:

Ascher Tamás főrendező,
Bársony János kisebbségkutató,
Bíró András alternatív Nobel-díjas,
Daróczi Ágnes újságíró,
Eörsi István író,
Esterházy Péter író,
Faludy György író,
Ferge Zsuzsa szociológus,
egyetemi tanár,
az MTA és az Európai Akadémia tagja,
Fischer Ádám, a Manheimi Opera
művészeti igazgatója,
Fridli Judit, a Társaság
a Szabadságjogokért ügyvivője,
Furmann Imre ügyvéd,
a Nemzeti és Etnikai
Kisebbségi Jogvédő Iroda igazgatója,
Gombár Csaba társadalomkutató,
Grünwalsky Ferenc filmrendező,
operatőr,
Halmai Gábor alkotmányjogász,
egyetemi tanár,
Havas Gábor szociológus,
Hegedűs B. András közgazdász,
szociológus,
Hell István újságíró,
Horváth Aladár
a Roma Polgárjogi Alapítvány elnöke,
Jancsó Miklós filmrendező,
Kemény István szociológus,
Kende János operatőr,
Kende Péter politológus, a CNR,
volt kutatási igazgatója, az MTA tagja,
Kenedi János kritikus,
Kertesi Gábor közgazdász,
egyetemi tanár,
Kis János filozófus, egyetemi tanár,
Közép-európai Egyetem,
Kóczé Angéla az emberi jogi
oktatási program igazgatója, European
Roma Rights Center, Budapest,
Konrád György író,
Kószeg Ferenc a Magyar Helsinki
Bizottság elnöke,
Lengyel László közgazdász,
politológus,
Ludassy Mária eszméletörténész,
egyetemi tanár,
Nádas Péter író,
Nagy Boldizsár nemzetközi jogász,
egyetemi oktató,
ELTE, Közép-európai Egyetem,
Orsós Éva a Mediátor Alapítvány
igazgatója, a Nemzeti és Etnikai
Kisebbségi Hivatal volt elnöke,
Szikinger István ügyvéd,
Tamás Gáspár Miklós filozófus,
Ungváry Rudolf író,
Vásárhelyi Miklós sajtótörténész.

Tisztelettel:

Kószeg Ferenc
a Magyar Helsinki Bizottság elnöke